

Holčička už usíná pod rouškem beránčím.
Očička se zavírají a oveček počítání
u její hlavy, plyšáček klidné sny ochrání.

Známá hudba prořízla hradbu noci tichý.
Postava se ze tmy noří, zvíře v šatech se známou tváří.
K posteli si stvůra sedá, rychle než se někdo podívá...

Ruka klouže po hrudníčku nevinného stvoření.
Moc a síla v dětských očích, nebrání se. Ať to skončí!
Upocení čelo svítí do tmy a holčička má strach.

Óó - a holčička má strach.

Je spousta příběhů, který umlčí dětský strach,
ty filmy nejsou venku - ty filmy jsou v nás.

Jako přízrak za tou zdí, kterou nejde proskočit,
už jsi mockrát chtěla zbraň si nabít, utýct z domu, jít ho zabít.

Jako vypálenej cejch si nesem vlastní sen,
že budem lepší, nežli oni - slepí, hluchý, navždy němí

Ať se přijdou podívat do našich vypálenejch řad..

Óó a holčička má strach...

Holčička už usíná pod rouškem beránčím
očička se zavírají, a oveček počítání...
Její ruce studí nůž, co klidné sny ochrání.
HOLČIČKA